

[A. C. Normann.]

vatte ordfører, det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard, om at lade de lån, som staten her stiller til rådighed, gå ind under fiskeribankens ordning. Det må jo så være hensigten, at man vil være fri for at yde statslån i fremtiden, men at disse lån nu skal tilvejebringes på det private lånemarked.

Hvis jeg sådan uden varsel skulle udtale mig om sagen — jeg må naturligvis først og fremmest tage forbehold med hensyn til det radikale venstres standpunkt — forekommer det mig umiddelbart, at der må melde sig forskellige vanskeligheder ved en nærmere undersøgelse af dette forslags konsekvenser. Dels er bankens udlån jo i modsætning til statens lån førsteprioritetslån og altså i virkeligheden at betragte som en slags realkredit. Så vidt jeg kender til bankens administration, foregår den på samme måde som en kreditforenings, det vil sige, at man ikke i nævneværdig grad tager individuelle hensyn, når man behandler de enkelte låneansøgninger, medens derimod statens lån ydes mod sekundært pant og efter en undersøgelse af den enkelte ansøgers forhold. Dertil kommer, at denne sidste gode og smidige ordning administreres af erhvervets egne folk, hvad vi i alt fald i vort parti lægger uhyre megen vægt på. Så vidt jeg kan skønne, har der da heller ikke været rejst nogen kritik af den måde, hvorpå fiskerierhvervet har administreret statens udlån, der jo administreres af erhvervet selv, men naturligvis under ansvar over for staten.

Disse bemærkninger er ikke at opfatte anderledes, end at vi naturligvis gerne vil være med til at undersøge i udvalget, om der findes en udvej som antydnet af de to ærede medlemmer; men jeg må sige, at det er med stærk reservation, jeg vil gå ind i overvejelserne.

Jeg vil endelig sige til det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard, at jeg synes ikke, det er rigtigt at påberåbe sig den økonomiske situation og de sædvanlige hensyn til den økonomiske situation, når de konservative nu skal motivere, at de i år ligesom i fjor, men i modsætning til årene forinden, ikke vil være med til at vedtage lovforslaget om støtte til nybygninger,

altså de 2 mill. kr. i statslån om året, som det drejer sig om. Der er jo her tale om en finansiering med forholdsvis meget betydelig produktiv virkning, større end tilfældet er på mange, mange andre områder, hvor de konservative selv har opretholdt støtte i deres regeringstid og, så vidt jeg da erindrer, ofte har været med til at tale for. Det var jo i virkeligheden sidste år kun 1 mill. kr., der var os imellem, det var, så vidt jeg erindrer, forhøjelsen, det konservative folkeparti ikke ville være med til sidste år, da ændringen jo gik ud på en forhøjelse til 2 mill. kr. Dette lille beløb vil både gavne erhvervet og eksporten, og det må her erindres, at fiskerierhvervet hjemfører meget store valutabeløb i forhold til forbruget af udenlandske varer. Så vidt jeg ved, er der større afstand mellem de beløb, fiskeriet hjemtager, og dets eget vareforbrug, end tilfældet er i de fleste andre erhverv.

Sidste år udtalte det konservative partis ordfører, at partiet ville vente et års tid med at gå ind for denne låneordning, og dette års tid ville de bruge til overvejelser og se, hvordan udviklingen blev. Det år er nu gået, og jeg havde håbet, at det konservative folkeparti i mellemtiden havde indset, at det i fjor bar sig forkert ad over for fiskeriet, og at dets meditationer i det forløbne års tid havde givet til resultat, at det nu alligevel bekvemmede sig til at gå med til at yde de 2 mill. kr.

Det ærede medlem hr. Bruun de Neergaard peger som støtte for sin opfattelse her i dag også på de bedre forhold for fiskerierhvervet: den totale indfiskning er større, eksporten er større, den enkelte fiskers fortjeneste er større. Det er alt sammen rigtigt. Men samtidig må man erindre, at den rationalisering, fiskerierhvervet er inde i, og som vil muliggøre, at det meget hastige fremskridt, der er sket i dette erhverv, kan fortsætte, og som er en betingelse for, at man overhovedet vil kunne optage konkurrencen med andre lande, er meget dyr, idet den forudsætter meget betydelige anlægsudgifter. Netop den omstændighed, at der er så gode konjunkturer for erhvervet, må ud fra et almindeligt forretnings synspunkt tale stærkt for, at man sætter ind for at udnytte disse